

EIJMERT is afgeleid van EMBRECHT

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

- 1] 'Eijm-' is een variant van 'Em(e)-':
kan op verschillende manieren worden herleid:
 - 1.1] afkomstig van 'Ermin-' = 'reusachtig', 'groot' enz.
 - 1.2] afkomstig van 'Eg(in)-' = 'zwaard', 'scherpte' (vgl. ons woord 'eg').
 - 1.3] afkomstig van 'Ing-' = benaming van een Noorse godheid: Ingo, Ingwio.
Dat geldt vooral voor de varianten Engbert, Engbertus, Engebret, Engelbrecht, Ingebret, Ingebricht, Ingebrikt.
 - 1.4] afkomstig van 'haim' = 'huis', 'thuis' (vgl. 'heim' en 'heem').
- 2] '-mert' is een verbastering van: '-bert' of 'brecht' = 'glanzend', 'stralend' (vgl. 'pracht(ig)');

De volledige naam kan dus betekenen:

- 1] 'reusachtig stralend'
- 2] 'schitterend zwaard'
- 3] 'schitterend door toedoen van Ing(wi)o'.
- 4] 'thuis schitterend' of 'schitterend huis'

*

Emebert van Gent osb, België; abt & martelaar; † 752. Feest 4 april.

Emebert (soms Hildebert) was abt van de St.-Pietersabdij te Gent. Het was de tijd dat in het verre Byzantium de strijd rond de ikonoklasten in alle hevigheid was losgebarsten.

Ikonoklasten leefden in het Byzantium (= Constantinopel) van de 8e en 9e eeuw. Zij beschouwden het bidden voor religieuze afbeeldingen (= ikonen) als afgoderij. Vandaar dat zij geen enkele afbeelding in de kerkgebouwen duldden en overgingen tot het vernietigen ervan ('ikonoklast' = 'beeldenbreker'). Deze richting werd zou als ketterij veroordeeld worden.

De Byzantijnse keizer Leo III (717-740) was een fervent voorstander van het ikonoklasme. Hij werd opgevolgd door zijn zoon Constantinus V, bijgenaamd Copronymus (740-775). Deze was zo mogelijk nog wreder en fanatieker dan zijn vader. Zijn invloed reikte zelfs tot in de stad Gent. Daar veroorzaakten de ikonoklasten een oproer, probeerden met alle geweld hun rampzalige ideeën kracht bij te zetten en trokken aldus een spoor van vernieling in kerken en kapellen. Hildebert verzette zich in het openbaar. Daarmee riep hij de haat van zijn tegenstanders over zich af. Zij wisten hem te pakken te krijgen en brachten hem om het leven.

*

Emebertus (ook **Einbert**) van Arras (ook van Cambrai of van Kamerijk), Frankrijk; bisschop; † ca 715. Feest 15 januari.

Emebertus was een zoon van de heilige graaf Witger († ca 690; feest 10 juli) en Sint Amalberga van Maubeuge († ca 690; feest 10 juli). Ook zijn beide zussen worden als heiligen vereerd: Gudula († ca 710; feest 8 januari) en Reinildis van Kontich († ca 680; feest 16 juli).

In de levensbeschrijving van Amalberga wordt hij Ablebert genoemd en ten onrechte voor een broer aangezien van Sint Faraïdis (of Veerle: † ca 750; feest 4 januari) en Sint Ermentrudis.

Volgens zijn middeleeuwse levensbeschrijving was hij van jongs af aan bezig met de dingen van God. Hij leidde een teruggetrokken leven als kluizenaar of monnik op het moment dat hem gevraagd werd de zojuist overleden bisschop van Arras en Kamerijk Sint Vindicianus († 712; feest 11 maart) op te volgen. Uit de algemene bewoordingen, waarmee hij getypeerd wordt, mogen we opmaken, dat er geen bijzondere dingen over hem te melden zijn.

Anderzijds wordt hij getekend als een toegewijd bisschop: "Hij was een licht op de kandelaar en leidde een geestelijk leven dat in overeenstemming was met de adel van zijn afkomst. Op de rondgang door zijn bisdom zaaide hij overal het Woord van God tot heil en zegen van de mensen." Het schijnt dat hij zich zo nu en dan op zijn familiedomein te Ham in Belgisch Brabant terugtrok. Tijdens zo'n retraite is hij gestorven. Te oordelen naar zijn sterfdatum en die van zijn voorganger, heeft zijn ambtsperiode slechts enkele jaren geduurd.

Later werd zijn stoffelijk overschot overgebracht naar de kerk van Onze Lieve Vrouw en Sint Aldegondis te Maubeuge. In 1667 hebben ze daar bij herstelwerkzaamheden tevergeefs naar zijn relieken gezocht.